

തല മരം എന്ന തെച്ചാൽ

• ശ്രോകുലൻ ചേവായുർ

പരുക്കൻ
പാട്!
പാടിത്തീർന്ന
പ്ലോൾ കഴുതയും
പാടാനായി ഒരുങ്ങി മു
ന്നോട്ടു വന്നു: “എനിക്കും
പാടം” പലരും എതിർ
തെക്കിലും കഴുത ഒച്ചവെ
ച്ച പാടി. നീളൻ പാട്. കാ
ടാകെ മുഴങ്ങുന്ന ശബ്ദം.
പിന്ന പിന്ന തർക്കമാ
യി. യോഗത്തിൽ പക്ഷകു
ത്തവരെക്കെ വാൻ കാടി
പാടി. പാടിപ്പാടി ബഹുമാ
യി. ഒച്ച കുടിക്കുടി വന്നു.

- കഴുത കാര്യം പറഞ്ഞു,
ബാക്കിയുള്ളവരും അത്
തന്ന പറഞ്ഞു.

യോഗം പിതിയാൻ നേ
രത്ത് കുയിൽ പറഞ്ഞു:
“നമ്മുടെ പേടിരിയാക്കെ
മാറി സന്തോഷിക്കാനായി
ഞാനോരു പാട് പാടിയാ
ലോ?”

എല്ലാവർക്കും സമ്മത
മായി.

കുയിൽ മധുരമായി
പാടി. പാടു കഴിഞ്ഞപ്ലോൾ
കാകകൾ ഒരു ആഗ്രഹം,
തനിക്കും പാടണമെന്ന്.
ആഗ്രഹമരിയിച്ചപ്ലോൾ മന
സ്ഥിലൈഡ്കിലും മറ്റുള്ളവർ
സമ്മതം മുളി. കാകയെ
നിരാശപ്പെടുത്താൻ പറിപ്പ്
ഭോ.

കാകകൾ ഉറക്കെ പാടിത്തു
ഞങ്ങി. ഒരു രസവുമില്ലാത്ത

കാടിലെ രഹസ്യയോഗം
കാടാകെ അഭിഞ്ഞു. പുലി
യും സിംഹവും കരടിയും
കടുവയും കുറുക്കുമെ
ല്ലാം ഓടിയെത്തി.

യോഗം നടുക്കുന്നിട
തേതകൾ ചുറ്റുപാടും നിന്ന്
കൊാതിയോടെ ഓടിയെ
തതി അവർ കണ്ണിൽ കണ്ണ
വരുടെ മേൽ ചാടിവീണു.
അങ്ങനെ മിക്കവരുടെയും
കമ കഴിഞ്ഞു.

പാടിലൈസിക്കാട്ടിൽ ഒരു
യോഗം നടക്കുക
യാണ്. വലിയ മുഗങ്ങളുടെ
കുറതയിൽ നിന്നും രക്ഷ
നേടുവാൻ പാവപ്പെട്ടവരുടെ
തെത്തുചേരുത്. പക്ഷികളും
മുഗങ്ങളും എല്ലാം ഒന്നി
ചീരുന്ന് ചർച്ച തുടങ്ങി.
“നമുക്കൊരു കാവൽക്കാ
തനെ വേണു. കാടിലിറി
അദ്ദേഹം ശക്തരായവർ
ആക്രമിക്കാൻ വരുന്നുണ്ടോ
എന്ന് നോക്കാൻ..” മുയൽ
പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.

“ആ കാര്യം ഞാനേറ്റു്” -
കാക ഉടനെ പറഞ്ഞു.

“ശത്രുക്കളുടെ നീക്കെ
അദർ ഞാൻ പാറിപ്പറഞ്ഞ
നോക്കാം.” “അത് നല്ല കാ
ര്യമാണ്.” മാൻ തുടർന്നു
പറഞ്ഞു.

“നോക്കിയത് കൊണ്ട് മാ
ത്രം പോരാ.” ശബ്ദിച്ച് വി
വരം തരികയും വേണു.